

Illustreret Tidende.

Nr. 357.]

Udkommer hver Søndag.

— København den 29. Juli 1866. —

2 Rdr. Qvartalet.

[7de Bind.

Indhold.

Til Christian Winther, af Ludv. Bødtker. — St. Hans Hospital's Hundredaarsdag. — Turcorn, af Edmond About, oversat af S. Motte. (Fortsat.) — Den amerikanske Monitor „Miantonomoh“, af T. — Hundredaarsdagen for Foveriets Afløsning og Jællerslæbets Ophævelse paa Godset Bernstorff. — Krigsbilleder: De første østerrigske Saares Ankomst til Wien. — Ugens Politik. — Meddelelser af blandet Indhold.

Til Christian Winther.

(Født den 29de Juli 1796.)

Omkring din Harpe er idag en Trængsel,
Som burde holde klogt tilbage
Den Gamle og den Svage —
Men Hjertet har endnu sin varme Længsel,

Er ubæret af Livets Vinterdag
Og slipper Dig imøde med sit Slag!

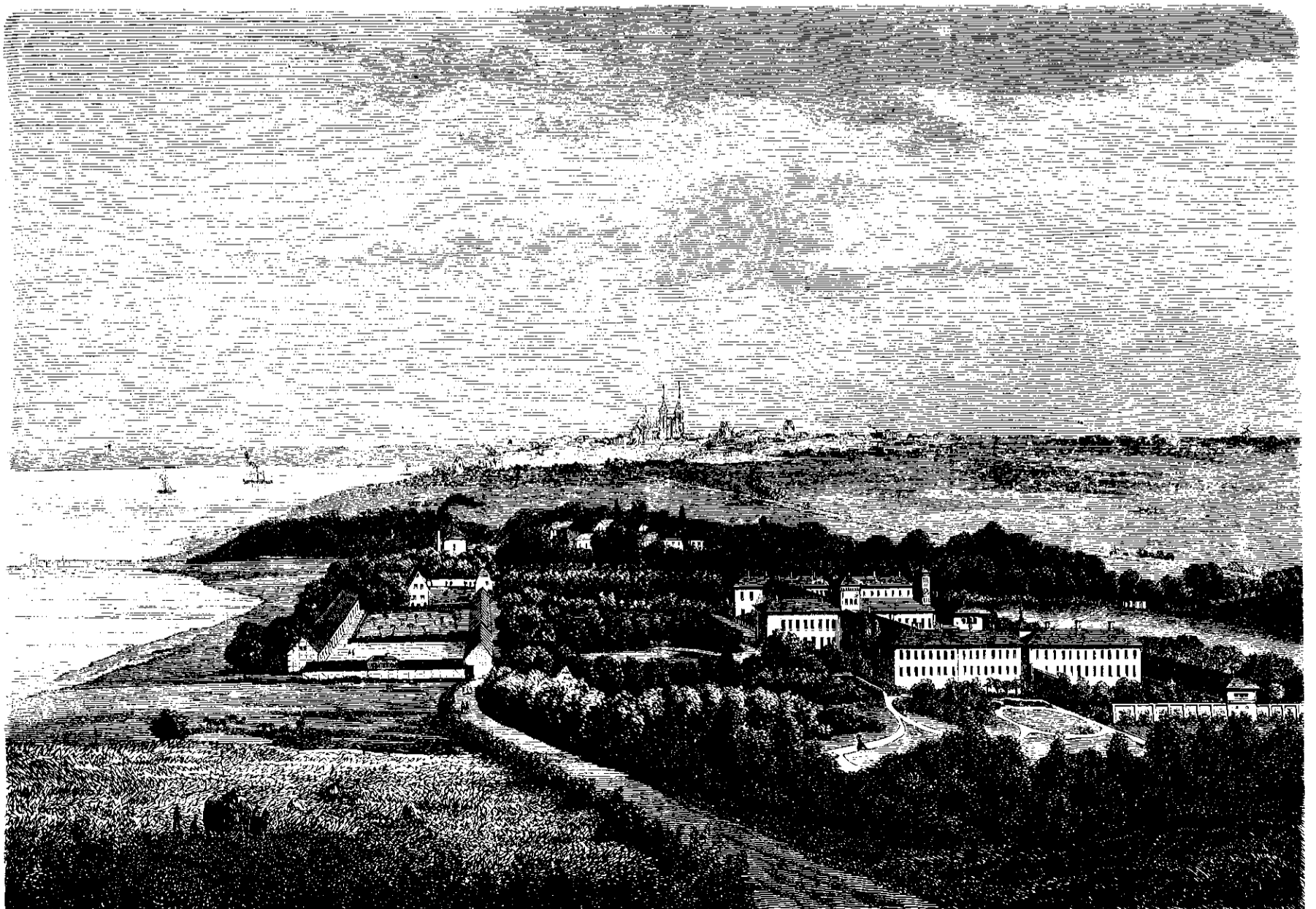
Vær hilset festligt dine gyldne Strenger!
De har et Glimt som Skotskens Guld
Paa Danmarks sommerlyse Ege,
Og Glædesmængderne i Holens Muld!

Hil Harpens Klangbund! kongsig skaaren
Af Skovens løvrig friske Bog,
Hvor Droslen og den skjeimske Gjøg
Og tusind Fugle hilse Vaaren!

Og tilfald Tak til Dig og Held!
Hvis Sang, selv i din Aftens Rødme
Opfylder Luften med en Sødme,
Lig Høningen fra Hymellus' Fjeld! —

Lad Tidens Strom kun rastløs ile —
Naar seent Du gribes af dens Elv,
Vil Harpen tone af sig selv
Og aldrig, aldrig gaar til Hølle!

Ludv. Bødtker.

Sanct Hans Hospital paa Bistrupgaard. Tegnet efter Naturen af A. May.

Støi og Ild ere lige stærkt forbudte paa Nattemarcher. Jeg holdt mig i Nærheden af den Høistbefalende, og Turcoen var ikke langt borte; det var netop hans Compagni, som havde afgivet Kortroppen.

Undervejs nærmede jeg mig ham. „Naa,“ sagde jeg til ham, „nu gaaer det løs. Du er da fornøiet, vil jeg haabe?“

„Ja, det er en Løsning som enhver anden. Jeg vil helst have Ende paa det paa een Gang.“

„Have Ende paa det! Er Du vanvittig? Det er din Løbebane som Soldat, der begynder, forinden Du pinder andre Seire.“

„Jeg ønsker, at Du skal kjende mig tilbunds; jeg befatter mig ikke med Anelser, men dette Opbrud er indtruffet under dumme Forhold. Du talte om Udsættelse, og jeg tænkte paa Døden.“

„Det er meget aandrigt! Og jeg forudsiger Dig, at Du vil vise Dig glimrende i Ilden og bedække Dig med Hæder. Hvem veed iøvrigt, om vi faae med Hjenden at gjøre? Disse Opstande under Rhamadanfesten ere kun Straaalb; man stikker sig i Uleilighed for at slukke dem, men finder kun Aske.“

„Som Du vil.“

„Men saa mand Dig dog op, for Pokker! Hvad er Du for en Soldat?“

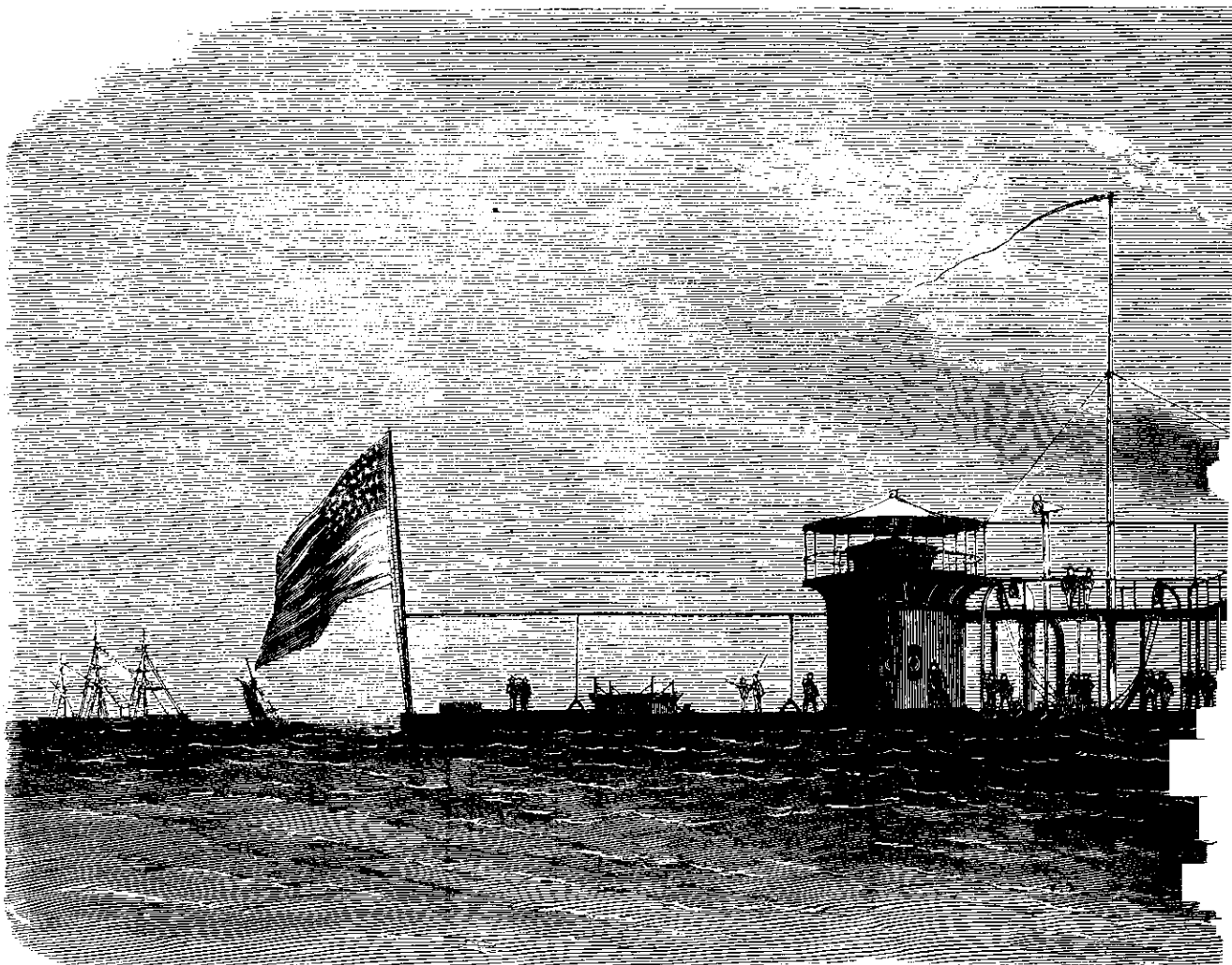
„Nu gaaer det bedre. Jeg var endnu lidt paavirket af de Breve, jeg havde skrevet.“

„Jeg skriver kun Et og det Samme ved saadanne Leiligheder og siger: „No'er Brunner, vi drage i Felten. Hvor længe det kan vare, vides ikke, og Du hører maastee ikke fra mig i tre Maanedre; men det maa ikke gjøre Dig urolig; jeg giver Dig mit Versord paa, at der ikke vil hændes mig Noget.“

„Jeg har skrevet et Testamente paa fire Linier og to Breve, som Du egenhændigt skal afgive, hører Du? det ene til min Moder, og det andet til vor lille Helene.“

II.

De vide Alle, eller dog næsten Alle, hvad en Nattemarche i en ubekjendt Egn vil sige; den er hverken munter eller mækerisk. Colonnen ruller hen som et forsladent Baand paa sort Grund. Uniformernes smukke Farver ere udsjendelige; Krigens hele lystige Støi har maattet vige for et Slags mumlende Stilhed, i hvilken man kan kjelne Skridt af Mennesker og Jernets forsigtige Klirren. En Steen, som rives løs, en Fod, der støder imod, en undertrykt Sed er Alt, hvad der forefalder paa Veien. Man ligner snarere vassfartende

Den amerikanske.

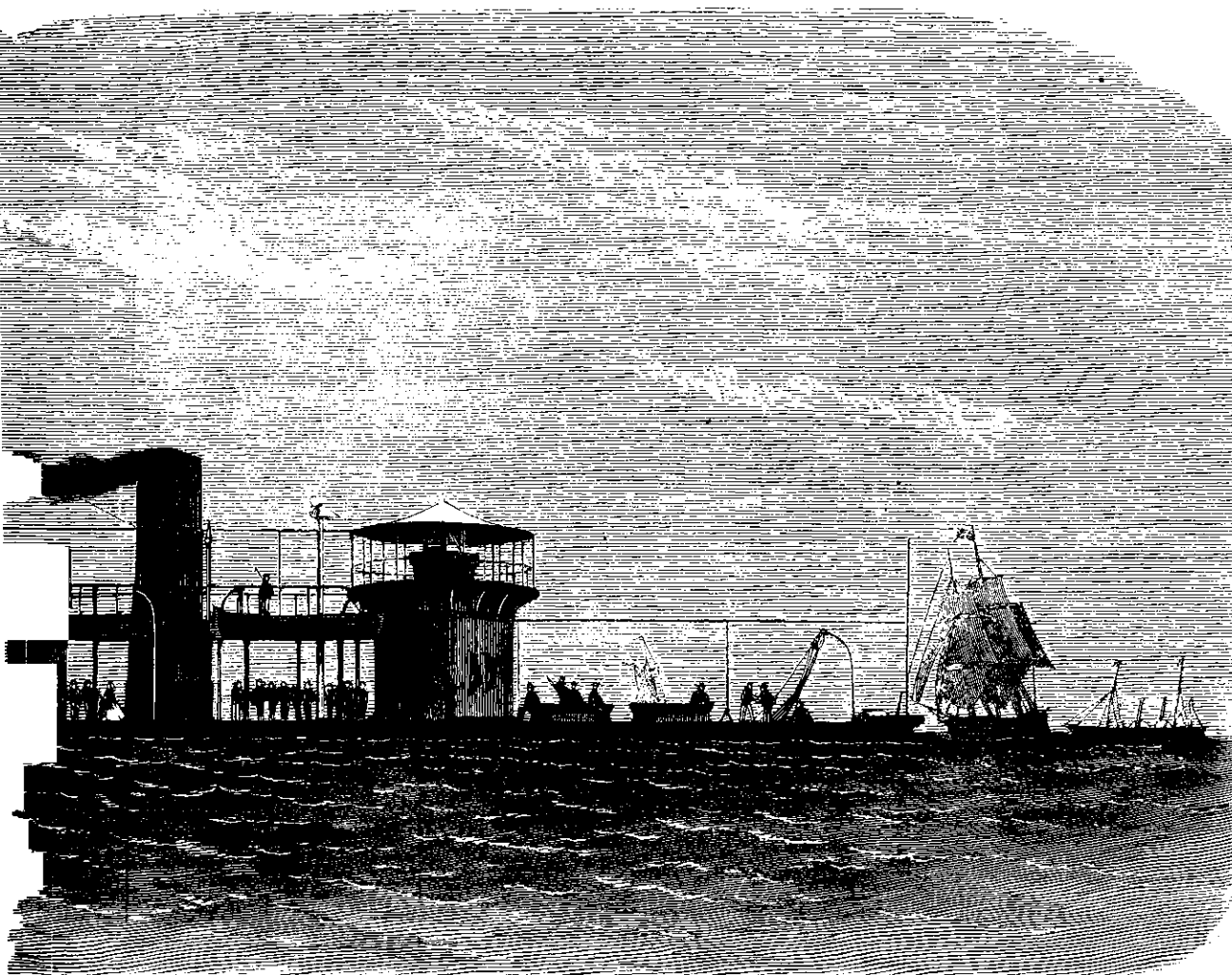
Munte, end Helte, der drage i Krig, og farer Tanken om Døden En tilfældigvis gennem Hovedet, er man mest opfat paa at se den i Vinene som Munk. Jeg har læst, jeg veed ikke hvor, at dersom Slagene holdtes om Natten, vilde de Lappre være sjeldnere. Der er noget Sandt deri, ikke fordi Mødet har sit Udspring fra Forsængeligheden, men fordi Mennesket ikke ganske er sig selv, naar det ikke er i Besiddelse af alle sine Sandfer; endog den mest hærdede Stemning er ikke tilstrækkelig, og der udkræves ikke saa lidt for at gaae

Baren kjelt imøde. I Livets Bylde er Mennesket bedst sikket til at ofre Livet; det er ved høilys Dag, at vi freidigt styrte os over Kanonerne, Bajonetterne og alle de elskværdige Medskaber, som tjene til at tage os af Dage.

Klokken var Elleve om Aftenen, Maanen var gaaet i Seng med Hønsene, og Stjernerne tjente kun til at fremhæve Nattens affyelige Mørke. Jeg lod mig derfor henrive af den gode Turcos Forestillinger og gav mig til at bygge paa en Lungindigheds Eskorte, medens jeg gik ved Siden af ham.

Saaredes Ankomst til Wien.

1 „Miantonomoh“.

Mellem hine usynlige Bjerge, som vi nærmede os med hvert Skridt, var der skarpladte Bøsser, og man kunde trygt stole paa, at vor Colonne ikke vilde komme fuldtalig tilbage. For hvem vare de daarlige Numere i dette Lotteri bestemte? For Leopold? For mig? For os Begge? De fyre, der have Tro, ere lykkeligere end Andre; de bilde sig ind, at en Ven kan faae Kuglen til at afvige fra dens Bane! Men Stolen besæver En for en Deel denne Trostegrund.

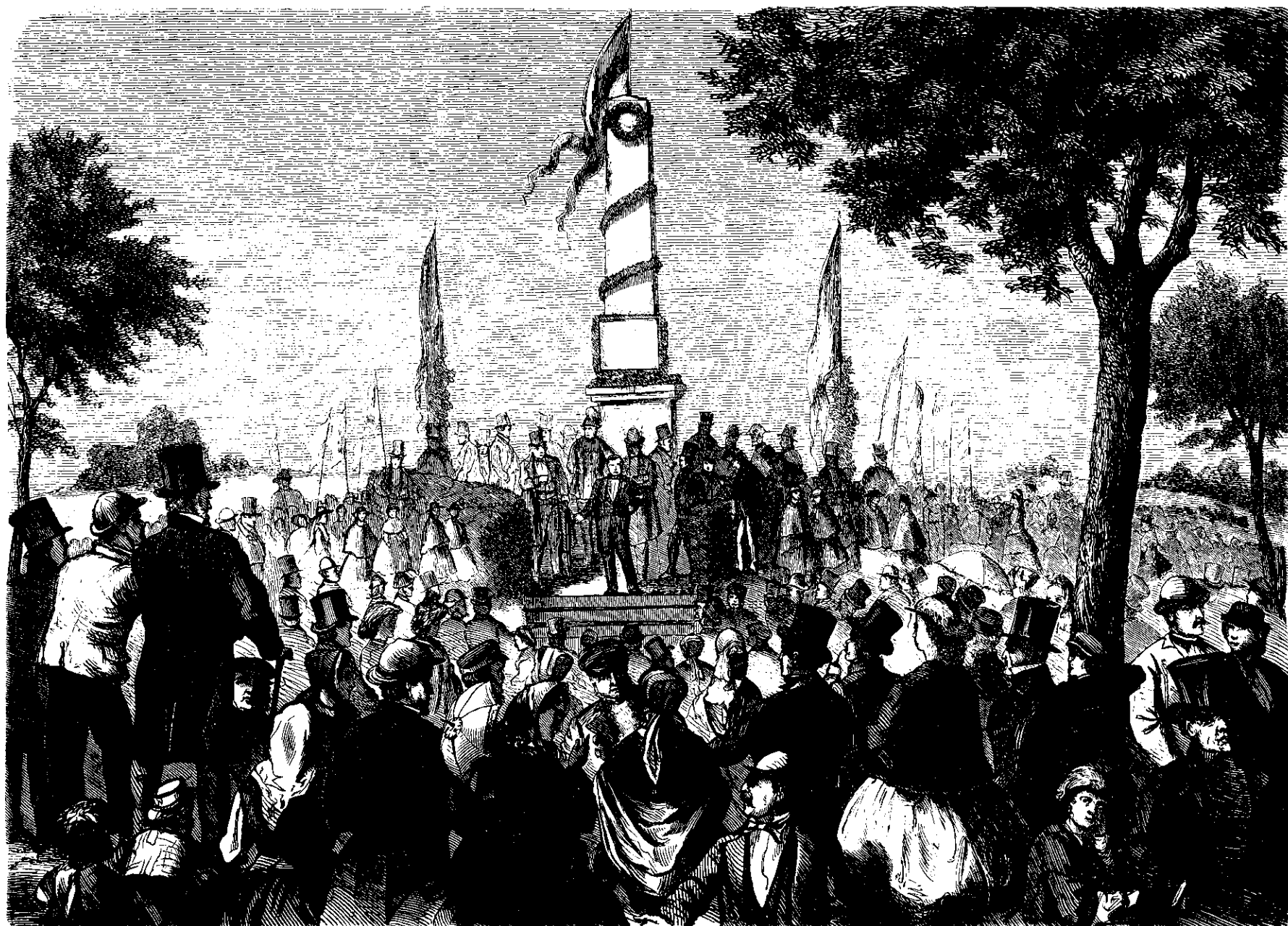
(Fortiætted.)

Den amerikanske Monitor „Miantonomoh“.

Paa samme Tid, som vi med Længsel imødesaae detaillerede Efterretninger om Søslaget ved Lissa, under Dalmatiens Kyst, det første større Søslag, i hvilket store, moderne europæiske Panserskibe have prøvet Stykke med hverandre, ere vi her i Kjøbenhavn ved „Miantonomohs“ Besøg blevene mindede om den berømte Eræfning paa Hamptons Rhed den 9de Marts 1862, hvorom Efterretningen som en Løbeild spredte sig over

hele Jorden. Slaget ved Lissa har været længe forberedt, baade Østerrig og Italien have i flere Aar arbejdet paa at erhverve kraftige Panserskibe, sammensatte af saa gode, kraftige, store og hurtige Skibe, som ikke alene deres egne, men ogsaa Frankrigs, Englands og Nordamerikas Værfter kunde bringe tilveie, og ved hvis Anskaffelse de saa at sige alene saae hen til hvad der egnede sig for deres Farvande, Havne, Værfter og andre Forhold, uden at betynde sig stort om Befordringerne. Man vidste, at Kampen om Venetien forestod, og kunde komme hvilken Dag det skulde være; man betragtede Besiddelsen af denne skønne Provinds som en Livsopgave for Italien; man vidste det vilde koste Blod at erobre den, og anspændte sine Kræfter til det Yderste — og alle den italienske Marines store Forberedelser gjaldt Dagen, som skulde komme, den 20de Juli 1866. Paa Hamptons Rhed forholst det sig ganske omvendt. Panserskibene vare endnu i deres første Barndom, Modellen ru, Formerne veglende og følede sig frem. John Ericssons „Monitor“, der skulde være en Monitor for de forenede Staters Flaade, var bygget i 100 Dage, udrustet og armeret i en Haandevending, og mødte høist belejligt paa Kamppladsen om Aftenen den 8de Marts. „Merrimac“, det løierlige Souhyre, et improviseret Panserskib, et fra Havets Bund opfisket Krigsdampskib, der var blevet raseret og behængt med Jernbanesfinner i Form af et Tag, havde paa denne Dag løbet omkring og spillet Cavaleer imellem de fjendtlige Træskibe i Bugten, stødt eet af dem i Sønt, drevet et andet paa Grund og fludt det i Brand, og der laa det som Seitherre, færdigt til at gøre det af med de øvrige Skibe den næste Dag. Saa var det, at John Ericssons lille Skildpadde kom til. Den 9de Marts stod Kampen imellem de to nyfødte Modstandere, en ægte Tvekamp, man kunde gjerne sige en Nævekamp, saaledes løb de ind paa hinanden og dægede hinanden til; Enden derpaa blev, som hvermand bekjendt, at David sælbede Goliath og beholdt Valpladsen for sig, medens det store Skrog listede sig hjem som en vaad Hund, med Halen imellem Benene.

Saaledes fremtraadte den første Monitor, hvis Navn opnaaede at blive et Kælesnavn for alle de Panserskibe af samme Art, som senere ere byggede. Men det gik med denne, som det ofte er gaaet med lige nye Opfindelser, de første Forsøg have praktisk maattet vise deres Mangler, der have krævet tunge Offere, inden de bleve afhjulpne. Pilatre de Rozier var den første Mand, der som driftig Skipper vovede sig ud paa en Seilads gennem Luften, idet han den 21de November 1783 med en Montgolfiere passerede tværs-

Ved „Bernstorffs Slotte“ paa Hundredaarsdagen for Høvedets Aføsning. Tegnet af K. Gamborg.

over Paris og Seinesfloden; Kozier blev ogsaa det første Offer, som dette nye Experiment krævede, da han den 14de Juni 1785 vilde begive sig gennem Luften med en Charliere fra Frankrig til England. Charlieren fængede Lid og sprang, og Kozier faldt ned paa Jorden som et sønderlemmet Lig. „Monitor“ havde praktisk vist sin Kampdygtighed og sine gode Egenskaber som Krigsfartoi; men da den Aaret efter skulde prøve sin Sødygtighed paa Atlanterhavets Bover, blev den overfaldt af en Storm, i hvilken den overskylledes, fyldtes og sank, for aldrig mere at høve sig til Havets Overflade.

Hvad er da en Monitor? Det er et lille Pantserfild, et flydende Batteri af ganske særegen Construction. Det, man har søgt at opnaa ved disse Skibe, er deels Ufaarlighed, fremkaldt ved, at kun en ringe Deel af Stroget rager op over Vandet, hvorved det bliver vanskeligt at træffe dem og hvorved det tillige bliver muligt at gøre dem meget stærke, efterdi kun en saa ringe Deel af Stroget behøver Beskyddelse med Pantserplader; deels at sætte dem istand til at bære enkelte, meget svære Kanoner, der ere dækkede bag Termure, som ikke kunne gjenemtrænges af fjendtlige Projectiler. For at opnaa dette maa der gøres Offere i andre Henseender, navnlig i Hurtighed og tildeels i Sødygtighed. Alle de senere Monitorer, som ere byggede, have vist, at Hurtighed ikke lader sig forene med denne Construction; derimod er en vis Grad af Sødygtighed opnaaet, hvilket bevises ikke alene ved det Factum, at mange af Monitorerne ere gaaede igjennem Atlanterhavet fra Havn til Havn i de forenede Stater, ofte i Storm og haardt Veir, men ogsaa ved, at en af dem, „Monadnoc“, er gaaet fra New-York over Vestindien, Brasilien, rundt om Cap Horn til Balparaiso, og en anden, „Miantonomoh“, er passeret toersover Atlanterhavet til England, desfra over Nordøen til os, og nu er paa Veien til Kronstadt. Dog ledsages de paa disse Reiser af andre Dampskibe, der som Ammer følge dem i Hælene, om noget Uheld skulde indtræffe; men de have hidtil ikke havt Brug for denne Assistance. Mærkeligt nok er det, at den mest generende Søgang, som „Miantonomoh“ har truffet paa hele sin Reise, havde den i Rategaattet under en haard Blæst; den krappe, korte Sø skal have havt stor Indflydelse.

Monitorerne ere altsaa lave, stærktbyggede, forholdsvis langsomme Pantserbatterier, uden Mast eller Seil, tillukkede overalt, kun fremvisende over Havet eet eller to Tårne, et Par Skorstene og een Stang eller to, til Opheisning af Flag og Signaler. De bestaae af et langt, bredt, strygjernsformet Dverfskib, et Slags Blaade med flad Bund, og et Underfild af sædvanlig Form, der bærer denne Blaade og derved trykkes heelt ned under Vandet. Dverfskibets lodrette Sider ere klædt med Pantserplader, der kun ere een Tomme tykke og ligge i Lag ovenpaa hinanden, og Tårnene ere byggede paa samme Maade, men med flere Lag end Skibssiden. Dækket er vel klædt med Plader, ligesom det Øvrige, men ikke saa stærkt, og Grunden hertil er, at de Projectiler, som udslydes imod Skibe, navnlig de, der skydes fra andre Skibe, næsten altid gaae i horisontale Baner, saa at de, ved at ramme Dækket af en Monitor, springe op igjen fra dette, uden at efterlade noget betydeligt Saar; plongerende Skud ere Monitorernes værste Fjender.

Ligesom de forenede Stater i Nordamerika ere Monitorernes egentlige Hæderland, saaledes er det ogsaa her, at de have faaet deres største Udvikling. De opstode under Borgerkrigen imellem de nordlige og de sydlige Stater, modtog hurtigt deres Tilbygge, og da der stadigt var Leilighed til at prøve dem, til at komme til Kundskab om deres Fortrin og Mangler, bleve de ogsaa bestandigt, i den forholdsvis korte Tid, bedre og bedre. Det var, som anført, den 9de Marts 1862, at den første Monitor traadte frem paa Arenaen; eet Aar efter, den 7de April 1863, stod den berømte Kamp udenfor Charleston, hvor et større Pantserfild og 8 Monitorer under Admiral Dupont angreb Fort Sumter og de øvrige stærke Batterier ved Indløbet til Haven. Disse 8 Monitorer vare alle smaa, omtrent som den først byggede, og kun med eet armeret Tårn; de fleste vare byggede paa private Værfter, i al Høft, men skjøndt det ikke lykkes dem at erobre Søbatterierne, udstode de dog en Beskyddning med store Projectiler paa nært Hold, en uhyre og kraftig Kugleregn fra om Morgenen til om Eftermiddagen, uden at noget Menneffeliv gik tabt, og uden at noget Skib blev stude i Sønk eller sat ud af Stand til at trække sig ud af Lidet. Een af Monitorerne, „Keokuk“, var bleven læk og sank om Natten udenfor Blodmundingen. Dette var den første Classe af Monitorer, der ialt talte 9 Stykker; deres Længde var omtrent 160 Fod. Af den anden Classe, som var noget større, nemlig 224 Fod lange, byggedes ligeledes 9. Den tredje Classe udgjordes af de to bekjendte store Monitorer „Puritan“ og „Dictator“, hver med to Tårne og 350 Fod lange; men de bleve først færdige ved Slutningen af Krigen. Endelig var der en fjerde Classe lavtgaende Monitorer, der kun stak 6 Fod i Vandet og udelukkende vare bestemte til Hødbetjente; af disse, som ere 225 Fod lange, byggedes 19 Stykker. Da den største Deel af disse mange Monitorer var færdig og mange af dem prøvede,

men da ogsaa Krigen var saagodtsom tilende, fremkom endnu 6 store, kraftige, temmelig dybtgaende, søgaaende Monitorer, der kunne siges at være den amerikanske Marines Frugt af den lange Krig i Henseende til flydende Pantserbatterier, og ved hvis Construction der er taget Hensyn til hele den indvundne Erfaring. Disse ere „Monook“, „Onondagua“, „Agamenticus“, „Monadnoc“, „Tonawanda“ og „Miantonomoh“. De ere 268 Fod lange, 59 Fod brede, og stikke 15 Fod dybt; i hvert af de to omdreiede Tårne fore de to 15 Tom. dahlgreenste Kanoner. Iøvrigt skulle vi ikke trætte Læseren med nogen nærmere Beskrivelse; thi „Miantonomoh“, som har besøgt os i disse Dage, har været sildret i alle vore Dagblade, og det forekommer os, at navnlig „Dagbladet“ har været heldigt med sin Beskrivelse, der vistnok er baade correct og populair. Desuden kommer Monitoren snart tilbage hertil igjen, naar den har besøgt Kronstadt, og der vil da sikkert blive Anledning nok til at tage den i Besigt.

Efter denne historiske Fremstilling vil det være blevet tydeligt, at „Miantonomoh“ i sig indeholder Alt, hvad der for Tiden kan læres af de amerikanske Monitorer, og vi tvivle ikke om, at vore Fagmænd ogsaa have draget sig dens Besøg til Nytte. Der minder om alle de heftige og dristige Søkampe under Krigen i Nordamerika, hvor Monitorerne stedse have spillet en fremragende Rolle og ydet fortrinlig god Tjeneste. Desuagtet gaaer det med dette Vaaben, som med de preussiske Fængnaalsgeværer; de andre Stater frympe sig ved at optage Principet, de troe bestandigt selv at kunne gøre noget Bedre. Rusland har bygget flere Monitorer, Sverige og Norge have ligeledes efterfulgt Exemplet; men disse ere ogsaa, saavidt bekjendt, de Eneste. Thi et Pantserfild kan godt være Tårnskib, uden at være Monitor, disse ere ikke Synonymmer; England har sin „Sovereign“ og andre, Danmark sin „Kolf Krake“; men disse ere ikke Monitorer. „Miantonomohs“ Besøg i England har fremkaldt den sædvanlige Storm, som opstaar naar Engländerne see noget Nyt, de ikke selv have, ja selv i Underhøvet opkom den 20de Juli en lang Discussion om dette Spørgsmaal, ved hvilket den nye — eller rettere sagt i dobbelt Forstand gamle — Marineminister Sir John Pakington indrømmede, at den engelske Marine ikke havde arbeidet nok paa Tårnskibenes Udvikling. Naar Marinens Budget paany skal behandles paa vor Rigsdag, vil „Miantonomohs“ Besøg vistnok heller ikke blive glemt.

Hundredaarsdagen for Hovoriets Afsløsing og Fællesskabets Ophævelse paa Godset Bernstorff.

Medens Krigenes Rædser tyngde paa vidtudstrakte Lande i Europa, decimere Befolkningen ved Sygdom og Sværd og forvarmer den tilbageblevne Rest ved haarde Requisitioner og Dødeliggørelser af Huse og Marker, nyder Danmark i Sommer Fredens Velsignelse, som paaskjønnes dobbelt i Modsætning til den rundt omkring herskende Ufred. Og medens der for Diebliftet i Tydskland ophobes et rigt Materiale af Stof til fremtidige Sørge- og Seirsfester, som ville komme til at staae i en underlig Modsætning til den Genhed, der nu tilstræbes, have vi herhjemme, som for første Gang i længere Tid befinde os udenfor de store politiske Bevægelser, i al Samdrægtighed feiret to fredelige Mindesfester, som føre Erindringen tilbage til længst hensevundne Dage, til en Tid, da i flere Retninger Spiren lagdes til den Udvikling, som senere har gjort vort Hæderland til en trods sin Lidenskab saa lykkelig Stat. Vi sigte herved til de to i denne Sommer i Nærheden af Kjøbenhavn afholdte Bøndesfester til Erindring om Hundredaarsdagen for Fællesskabets Ophævelse og Selveiensdoms Indførelse i Kjøbenhavns Amt. Det er bekjendt nok, at Væren for denne vigtige Reform i Landbosforholdene, den nødvendige Forudsetning for alle de følgende, for en stor Deel tilkommer Grev Johan Hartvig Ernst Bernstorff, og den sidste af de omtalte Fester, som afvigte Fredag den 20de Juli feiredes i Gjentofte og paa Bellevue, var som følge heraf ogsaa væsentligt knyttet til hans Navn, som den Gødsherre, der paa hin Dag for hundrede Aar siden ophævede Fællesskabet og afløste Hovoriets paa det under Bernstorff Slot hørende Bøndergods. Festen, af hvilken „Illustreret Tidende“ har forsøgt at fastholde et enkelt Moment, var ikke blot begunstiget af smukt Veir, men, hvad der var endnu heldigere, tillige af den gode og saunddrægtige Aand, som er et Særkende for den danske Bøndestand, naar den ikke befinder sig under sine demoraliserende Lederes Indflydelse. Efter et Besøg ved den til Minde for Bernstorff i Nærheden af Gjentofte opreiste Støtte, der i Dagens Anledning var smykket med Grønt og Flag, begav den forsamlede Mennessmængde, i hvilken naturligvis Bøndestanden og særligt det smukke Kjøn var stærkt repræsenteret, sig til Bellevue, hvor et Bestmaalstid, krydret med Sang og Tale, og en derpaa følgende Svingsom sluttede den muntre Fest.

Alle Anstrengelser, som Forsfatningslagets Modstandere anvendte for ved anden Behandling i Folkethinget at faae vedtaget Ændringer, der vilde have kuldstaket det hele Vært, strandede mod en tætsluttet Majoritet af 55 Stemmer mod 45, og naar nærværende Tidende kommer i Kæserens Hænder, vil Grundlovsudkastet fra Repræsentationens Side uden al Tvivl være ophøiet til Lov. Til tredje Behandling er der ikke stillet noget Ændringsforslag, saa at Forhandlingerne imorgen kun ville dreie sig om en Forkastelse eller en endelig Vedtagelse, der, saaledes som alt tidligere sagt, kan gjøre Regning paa 55 Stemmer. — Efter hvad vi have bragt i Erfaring mene Udkastets Modstandere dog ikke tilstrækkeligt at have opfyldt deres Pligt ved lige til det sidste Dieblif at have kæmpet paa Liv og Død i Rigsdagen for at sætte deres Ansættelse igjennem. Ledede af de jamme Følelser, der bevægede den gamle Broken i Charles Dickens' Roman „Store Forsventninger“ til saalænge hun levede at sidde iført sin Brudekrands, sit Kniplingshør og sin hvide Atlasse Brudekole, skjøndt den neppe mere var istand til at hænge sammen, kunne Forsfatningslagets Modstandere ikke lade deres ihjelslaaede Ændringsforslag hvile i Fred, medens de for Fremtiden søgte at gavne Hæderlandet ved at benytte den store Frihed, som den vedtagne Forsfatning hjemler os, paa bedste Maade til Hæderlandets Lært. Der forberedes tværtimod en „Monstre-Deputation“ af hele Minoriteten til Hans Majestæt Kongen, for at søge at formaae ham til at negte Loven kongelig Stadfæstelse. Naar man tager Hensyn til, at Kongen ikke blot i sit aabne Brev til Rigsdagen, men tillige ved en personlig Udtalelse til en Mængde Bølgere af Bøndestanden har fremhævet, hvor vigtigt det var for Hæderlandets Udvikling baade i materiel og i politisk Henseende, at den langvarige Forsfatningskamp førtes til det af Regjeringen attraaede Resultat, og naar man tillige betænker, at dette Resultat netop er Frugten af en Overenskomst mellem Cabinetet og venstre Side, synes det tilfældigt Skridt virkelig at være saa monstreus, at vi endnu ikke kunne troe andet, end at Lederne ville betænke sig, førend de indlade sig paa at foretage det.

„Le Moniteur“ meddeler omfider, at Østerrig „ikke uden smertelig Lov“ har antaget Fredspræliminairerne, der medføre dets Udtrædelse af Forbundet, og den officielle Tidende indeholder ogsaa Efterretning om, at Kong Victor Emanuels Samtykke til Fredspræliminairerne og Vaabenstilstanden er indruftet i Paris. Den 23de Juli overbragte Syrst Metternich Keiseren og Drouyn de Lhuys Budskabet herom, og senere sendte Indenrigsministeren Seineprefecten en Beskjendtgørelse, der blev opslaaet paa Børsen. Om Indholdet af Fredspræliminairerne, saaledes som de ere foreslaaede af Preussen, billigede af Frankrig og omfider vedtagne af Østerrig, har man endnu ikke modtaget nogen officiel Underretning, men „Reuters Bureau“ i London ser sig istand til at meddele følgende Oplysninger: Østerrig anerkjender det gamle tydske Forbunds Opøsning og Organisationen af et nyt Forbund, af hvilket Østerrig er udelukket. Nordtydskland daner en ny Union under Preussens militaire og diplomatiske Ledelse med Ret til at indgaae Forbund med Sydtydskland, der faaer en uafhængig Nationalitværelse, medens et internationalt Vaand sammenknytter de to Forbund. Elbherthugdømmerne indlemmes i Preussen, med Undtagelse af Hertugdømmet Slesvigs danske District. Østerrig betaler en Deel af Krigsomskostningerne. Preussen anerkjender det østerrigske Keiserreges Integritet, med Undtagelse af Venetien. Foruden disse Betingelser, som Østerrig alt er gaaet ind paa, forlanger Preussen tillige, at visse Landstrækninger, der forbinde dets østlige Provindefer med dets vestlige og omtrent have tre Millioner Indbyggere, incorporeres. Venetien afstaaes selvfolgelig til Italien.

Med Hensyn til Underhandlingernes formodede Gang indeholder „L'Indépendance Belge“ følgende Oplysninger fra en Correspondent i Paris. De tydske Underhandlere ville udelukkende træffe Aftale angaaende de af Preussen foreslaaede og af Frankrig og Østerrig antagne Fredspræliminairer, navnlig angaaende alle, territoriale Afstaaelser omfattende, Spørgsmaal. Naar dette Arbejde er fuldent, vil det blive forelagt Repræsentanterne for de øvrige europæiske Magter, der skulle afgive Betænkning om Alt, hvad der kan være af Interesse for den europæiske Ligevægt. Da først skal der aabnes en virkelig Congress, der formodentligt skal sammentræde i Paris, fordi det er Hovedstaden i den mæglende Souverains Rige. Den samme Correspondent tilføier dog, at man ikke overalt troer paa Freden, men antager, at naar Østerrig, hvis militaire Stilling vil forbedre sig i høi Grad, saasnart det lykkes Nordarmeen at iværksætte sin Forening med Erkehertug Albrecht, skulde finde, at Fredsbetingelserne ere altfor haarde, kan det altid ved Udløbet af den Vaabenstilstand paa en Maaned, der skal afløse Vaabenhvilen paa fem Dage, paany friste Lykken paa Kamppladsen; til den Tid vil det maa- stee ikke engang komme til at staae alene. Correspondenten troer dog ikke engang selv herpaa, og Østerrigs Afmagt synes virkelig at at være altfor stor, efterat det har vist sig, at

igennem i Gang paa de nye Boulevarder, medens det derimod kun om Natten anvendes paa mere befærdede Steder.

— Jesuiten Gianinus Strada, som døde i 1649 og er bekendt som historisk Forfatter, har i et af sine Værker meddeelt en Fortælling, hvis Emne paa en mærkelig Maade leder Tanken hen paa en Opgave, der i den seneste Tid er bleven Gjenstand for alvorlig Overveelse, nemlig Telegraphering uden Ledetraade, alene ved Jordens og Havets naturlige Ledkraft. Sin Meddelelse anføres i det engelske Blad Spectator for 6te December 1711 saalunde: Strada giver i et af sine Forspil (Lib. II. prol. 6) Beretning om en fimerist Brevvevling mellem to Venner, ved Hjælp af to Naale, der ved at gnides paa en Art Magnet havde faaet den Evne, at bevæge sig samtidigt og paa samme Maade, i hvilkenforholdet indbyrdes Afstand de end monne befinde sig. Han fortæller os, at de to Venner, der hver havde sin Naal, lavede sig to

Stiver med Bogstaverne paa, ligesom Dagens Timer betegnes paa de sædvanlige Uhrstiver, og derefter fastgjorde een af Naalene paa hver Stive, saaledes at den kunde dreie frit og vise hen paa Bogstaverne. Vennerne stilles ad for at drage til fjerne Lande, men forinden enedes de om hver Dag paa en bestemt Tid at trække sig tilbage til deres Venkammer, for at tale sammen ved Hjælp af deres Opfindelse. Da de nu vare komne nogle hundrede Meil fra hinanden, lukkede hver sig inde i sit Venkammer til den bestemte Tid og sættede Blikket paa Stiven. Naar den ene Ven havde Lyst at skrive Noget til den anden, førte han efterhaanden sin Naal til de Bogstaver, af hvilke Ordene, han vilde skrive, dannes, idet han standsede lidt ved Enden af hvert Ord og hver Sætning, for ikke at bringe Vildrede i Brevet. Venner saae da paa samme Tid sin Naal ved egen Kraft bevæge sig hen til hvert Bogstav, som den fjerne Naal pegede paa; saaledes talte de

sammen toersover hele Kystlandet og meddeelte hinanden deres Tanker i et Dieblif over Bjer og Bjerger, over Søer og Ørfener. — Det Mærkeligste ved denne Fortælling er, at den virkelig er over tohundrede Aar gammel.

— I Sommer skal en ny, over Furlabjerget anlagt Konstvei aabnes for Samsørdalen. Denne Vej er paa det høieste Punkt 7700 Fod, og er ikke blot den høiest liggende Chaussee i Schweiz, men ogsaa i hele Europa, da den prægtige Konstvei over Wormser Joch, der var den høieste, ikke er bleven istandsat, siden den adelagdes i Krigen 1859.

— Ved Arbeidet paa Løben har Dytterkloften maattet vige Pladsen for Dytterdragten, da det har vist sig, at Hølene i Kloften benyttede deres Ophold paa Blodens Bund til — at spille Kort.

Gaade.

Jeg er af Yderlighedens Verden;
Hvor Landet ender, jeg har min Hærden.
Jeg lukker op, hvor Du nødigt vil;
Dog trost Dig: værre det før gif til.

Jeg sidder luunt, klemmet ind i Midten;
Hvis jeg var horte, løb væk Profitten.
Du aabner Munden og vender Hals,
For Intet er da min Lod tilfals.

Dpløsning paa Gaaden i Nr. 356:

Jorden og Egnild.

Dpløst af Fru G., D.
Dpløst paa Bænk af Jomfru Siffer fra Aarhus med Drainvædsstabelterne.
Dpløst som Ornat af en Ven af den lille Hund.
— — Kædet af den forlovede Frosens forlovede i D. Præstegaard.
— — Krig af en ung Dantel i Slagelse.
— — Torbenstrøb af to Betatte i Ringstabling.

Dode.

Feltmarskallieutenant v. Kalit, østerrigsk Brigadegeneral, † 16 Juli i Klona.

Dr. Alexander Nordmann, Professor ved Universitetet i Helsingfors, bekiend som sine naturhistoriske Reiser, † den 25 Juni, 63 Aar.
Lounbee, berømt engelsk Drejeløge, † i London 12 Juli.

I alle Boglader faaes:

J. Hameln, om Tilberedningen
af de forskjellige Slags Frugtvine eller Most. 24 Sk.
C. C. Lose.

Emil Sporre,

Hj. af store og lille Regnegade Nr. 1,
anbefaler sit Lager af fortrinlige Vaske- og Badesvampe, samt Vindue- og Vognsvampe; alle prima Kvalitet til meget billige Priser.

Veirforholdene paa Landbohøiskolen

fra den 20de til den 26de Juli incl.

Dato.	Middelvarme (C. °)	Høieste Barme.	Læreste Barme.	Regnvarer (Kl. 2 i p. Ct.)	Lufttryk.	Regnhæde i Linier.
20de ..	12,3	17,8	9,8	77	27" 8,87	1,03
21de ..	14,7	18,2	8,2	75	27" 10,49	0,45
22de ..	17,6	22,0	12,7	72	27" 10,72	0,10
23de ..	17,7	22,0	12,0	67	27" 10,87	—
24de ..	16,4	22,4	13,0	60	28" 0,01	0,94
25de ..	16,9	21,0	12,0	60	27" 11,85	0,07
26de ..	16,6	22,6	12,8	60	27" 11,37	—

Anm. Middelvarmen er bestemt ved Jaagttaelliser Nr. 7, 12 og 11 og Lufttrykter for Middelstatter af Jaagttaelliser Nr. 2 og 10.

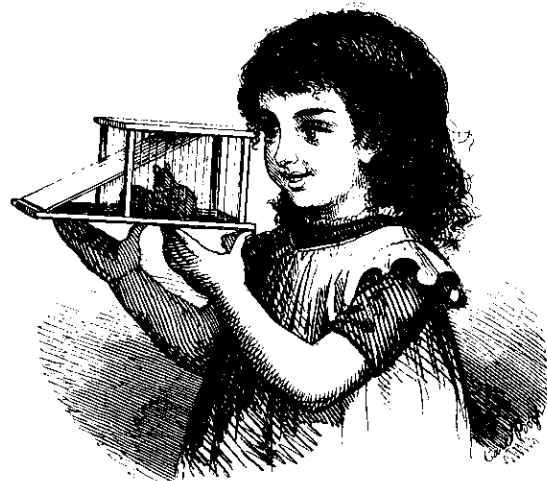
Verdens-Barometret.

London	24	Juli	3	p. Ct.	Confé	... 88 3/8.
Paris	24	—	3	—	Rentes	... 68, 85.
Wien	24	—	5	—	Metaliques	... 55, 50.
Berlin	24	—	3 1/2	—	Staats-G.	62
København	27	—	2	—	Rgl. Obligt	86 1/4.

I alle Landets Boglader faaes:

Læsning for Børn,

Fortællelse af den gamle Skolemands Børnebog.

Med 16 Træsnit. — Indb. 64 Sk.
Gyldendalske Boghandel.

Paa vort Forlag er udkommet og faaes i alle Boglader samt paa Postcontoirerne:

Tidsskrift for Havevæsen.

Redigeret af J. A. Dybdahl.

Nr. 9. De dyrkede Amarantaceer, efter Prof Kochs Wochenschrift, oversat af T. Rothe. — Smaa Gjæster i vore haver, af Dyrklæge F. L. A. Larsen. — Oversigt over de vigtigste forestaaende Havearbejder i August, af Gartner Hindberg. — Veirforholdene i Juni Maaned. — Bekjendtgjørelser.

I Hamiltons «Nordisk Tidsskrift» for Juni og Juli anmeldes «Tidsskrift for Havevæsen» saaledes: «En lovende Begyndelse til et Foretagende, som med Landets tiltagende Befolkning kan stifte stor praktisk Nytte, og som i det Hele fortjener alle nordiske Havedyrkeres Opmærksomhed».

Tidsskriftet udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned. Prisen er overalt 1 Rd. Kvartalet.

April Kvarter 1866, indeholdende Nr. 1—6, kan erholdes i enhver Boglade til Gjennemsyn.

Forlagsbureauet i København.

Til cirka halv Pris

realiseres et meget stort Udvalg af Kobberstik, Staalstik, Lithographier og Photographier i
Fr. Wøldikes Bog- og Papirhandel,
Amagertorv 18, Hj. af Helliggæststræde.

Udgivet af Forlagsbureauet i København.

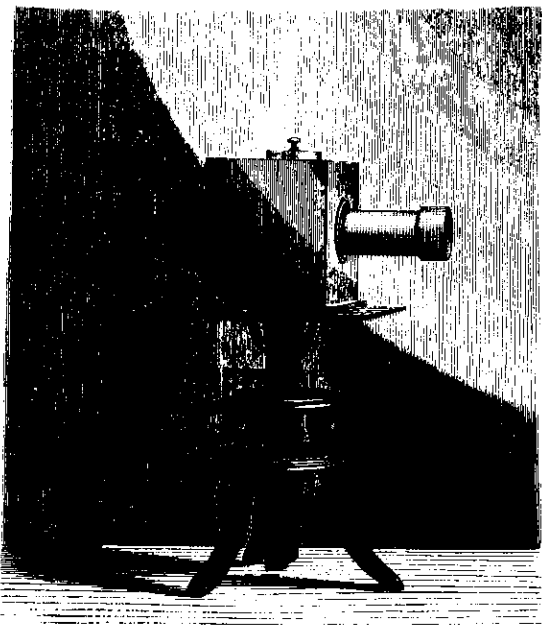

Smukke Kryderi-Kasser

til Udstyr og Foræring.

Disse Kasser, der indeholde de mest brugelige Krydrier i heel og stødt Tilstand, afgive ved deres Hensigtsmæssighed en stor Bekvemmelighed i Huusholdningen.

18. Østergades Materialhandel, 18.
under Svaneapoteket.

Pet. Chr. Koch's

store og lyse photographiske Værksted

i København, (Vesterbro 43),

anbefales fortsat til Udførelse af alt Vedkommende, navnlig Visitkort (fra 1 Rd. til 4 Rd. pr. Dusin), store Portrætter i Rammer fra 2 Rd. og højere, Stereoskop-Portrætter, Grupper (af Børn eller Ældre), Miniatur-Arbejde, Transparentbilleder, Billeder i Anilinfarver, Tryllebilleder, Copier af ældre Portrætter eller disses Restauration o. s. v.

St. Croix Sukkerhuus

i Skoubogade Nr. 1

anbefales til forestaaende Syllning af de bedst renommerede Mærker og til de billigste Noteringer, sine stride, kraftige, og lyse St. Croix Sukkere. Af raffinerede Sukkere sælges ikkun

Helsingørgadens Sukkeraffinaderiers

bedste Fabricata, og garanteres Publicum, at samtlige raffinerede Sukkere sælges til saadanne Priser, at de kunne konkurrere med ethvert billig Tilbud.

Særligt henledes Opmærksomheden paa

Stødt Candis, af Nøiendams Pulverisering.

Harl Schonbergs Forlag.

Birkedal, V., Afskedsprædiken for Ryslinge Menighed. Syvende Oplag. 10 Sk.

Birkedal, V., Kongen har dømt — Folket skal dømme. En sagmæssig Fremstilling af og Indlæg i Sagen med Kongens Regering. 72 Sk.

Birkedal, V., Min første Prædiken for en fri Menighed paa 23de Søndag efter Trinitatis 1865, holdt i en Lade 10 Sk
Blade til Menigmand fra danske Skandinaver. I. Hvad er Skandinavismen? Og hvorfor er den nødvendig for Danmark? Fjerde Oplag. 8 Sk. II. Ville Skandinaverne dele Danmark? Tredje Oplag. 8 Sk. III. Ville Skandinaverne rydde Kongen af Vejen? Fjerde Oplag. 8 Sk. IV. Ville Skandinaverne gøre de Danske til Svenskere? Andet Oplag. 12 Sk. V. Kan det forenede Norden værge sin Uafhængighed? 12 Sk. VI. Skandinavismen i Sverrig og Norge. 8 Sk. VII. Gjendrivelse. Vil Nordens Enhed bringe den danske Frihed og Lighed i Fare? 10de Oktoberforeningen og den saakaldet hemmelige nordiske Forening. 8 Sk.

Eusebs Kirkehistorie indtil Aar 305. Med Tillæg. Oversat af C. H. Muus. Anden Udgave. 2 Rd. 48 Sk.

Fibiger, J., Nogle Sagn. 1 Rd.

Flor, C., Kort Fremstilling af N. F. S. Grundtvigs mytologiske og historiske Betragtningssmaaede. En Ledetraad. 24 Sk.

Grove-Rasmussen, A. C. L., Jesus Kristus og ham korsfæstet! Syv Taler, holdte ved gudelige Forsamlinger. 40 Sk.

Grundtvig, N. F. S., Bjovulvsdrapen, et højnordisk Heltedigt fra Angulstungen. Anden, forbedrede Udgave. 1 Rd.

Grundtvig, N. F. S., Kong Harald og Ansgar. Rimblade af Danmarks Kirkebog til Jubelaaret. Anden Udgave. 16 Sk.

Grundtvig, N. F. S., Haandbog i Oldtidens Historie. Efter de bedste Kilder. Et Forsøg. Anden Udgave. Første og andet Hefte. 48 Sk. (Vil omtrent udgjøre 10 Hefter à 24 Sk.)

Grundtvig, N. F. S., Om den sande Kristendom og om Kristendommens Sandhed. Anden Udgave. 1 Rd. 72 Sk.

Hoff, V. J., «Tør Du bede for de døde?» Et Svar til Pastor V. Beck. 10 Sk.

Jensen, N. J., Oldtidens Historie. 84 Sk.

Kragballe, C. M., Om Præstevielse. Pastor Birkedal og Udtrædelse af Folkekirken. Til menige Kristne. 10 Sk.

Kragballe, C. M., Vidnesbyrd om Livsordet af Jesu Mund. I. Tag dit Kors! — II. Skriv «betalt!» 12 Sk.

Køster, K., Et Hundrede danske Sange, samlede. Andet Oplag. Indb. 32 Sk.

Køster, K., Fortælling om Hervard Lovriksen. Efter Kilderne. 40 Sk.

Mindeblade fra Danmarks Trængselsaar. Samlede af N. J. Tjernansen. Andet Oplag. 16 Sk.

Petersen, J., Metoder og Teorier til Løsning af geometriske Konstruktionsopgaver, anvendte paa c. 300 Opgaver. Indb. 1 Rd.

Plenge, J. C. L., Lidt om Livet i London. 2 Rd.
Wilken, C., Nationalitetsideens Gyldighed. 32 Sk.